İSLÂM'DA CAMİ VE MESCİT

وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

Kıymetli Kardeşlerim!
Tabiatı gereği insan mutlak surette kendinden daha yüce olduğunu düşündüğü bir varlığa inanmak ve ona ibadet etmek istemiştir. Bundan dolayıdır ki, ister insanların kendilerinin oluşturdukları dinlerde, isterse semâvî dinlerde olsun mutlaka insanların inandıkları varlığa kulluklarını sergiledikleri bir yer, bir mekân olagelmiştir. Yüce dinimiz İslâm da kurmuş olduğu köklü medeniyetin temellerini cami ve mescitlerle perçinlemiştir adeta. Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'in Mekke'den Medine'ye hicretinden hemen sonra Mekkeli Müslümanlara kucağını açan Medine'de Mescid-i Nebevi'yi inşa etmesi de bunun en bariz örneklerindendir.

Değerli Kardeşlerim!
Hutbemize başlarken okuduğumuz, ***"Şüphesiz mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile beraber başkasına kulluk etmeyin."*** (el-Cin, 72/18) âyetine baktığımızda camiler ve mescitlerin öncelikle Allah'a ait olan ve kulluğumuzu O'na arz ettiğimiz mekânlar olduğunu görürüz. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de: *"Mescitler, Allah'a en sevimli mekânlardır."* (Müslim) buyurmak suretiyle bizlere camilerimizin hayatımızın her anında var olması gereken, Allah'ın hoşnutluğunu elde edebileceğimiz yerler olduğunu bir kez daha hatırlatmaktadır.

Kıymetli Kardeşlerim!
Cami; toplayan, bir araya getiren, mescit ise, secde edilen yer manalarına gelmekle birlikte pratikte birbirlerinin yerine rahatlıkla kullanılabilen, medeniyetimizde hayat bulmuş iki kelimedir. Ancak içinde sakladığı derin mana ve mesajlarla Müslümanlar için iki kelime olmanın çok ötesindedir. Bunu daha iyi anlayabilmek için Mescid-i Nebevî'nin İslâm'ın ilk yıllarında bir medeniyetin inşasındaki rolüne iyi bakmak gerekmektedir. Buradan hareketle bizler de cami ve mescitlerimizi İslâm'ın ilk yıllarındaki gibi hayatımızda daha etkin ve daha faal bir hale getirmemiz gerekmektedir. Çünkü camilerimizin hayatımızda bu derece canlı olarak var olmasına her zamankinden daha çok ihtiyacımız vardır. Zira camilerimiz sadece dinî hayatımızın merkezi değil, aynı zamanda sosyal hayatımızın da merkezi olan kutsal mekânlarımızdır.
Camiler bizzat kendileri ve kuruldukları bölgeler itibariyle orada yaşayan insanlara güven telkin eden, madden ve manen bulunduğu bölgeye bir değer katan ve her şeyden önemlisi insanlarımızı, özellikle gençlerimizi her türlü tehlikeden koruyan birer kaledirler. Zira biliyorsunuz ki, bir insanın camiden uzak kalmasının - Allah korusun! – her şeyden önemlisi, dininden uzak kalması demektir.

Değerli Müminler!
Unutmayalım ki, çocuklarımızın ve insanımızın kimliğini kaybetmeden hayat sürebilmeleri, bizi biz yapan yüce dinimizin bize kattığı güzellikleri muhafaza edebilmeleri ve bunları gelecek nesillere aktarabilmeleri ancak cami eksenli bir hayatla mümkün olacaktır. Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s.)'in bir hadîsiyle bitirmek istiyoruz. *"Allah'ın gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmayacağı kıyâmet gününde, Allah'ın muhafaza altına alacağı yedi sınıftan biri de, gönlü mescitlere bağlı olan kimselerdir."* (Buhârî)
Yüce Mevlâ bizleri mutlak surette secde edenlerden ve gönlü mescitlere bağlı olanlardan eylesin.

МЯСТОТО НА ДЖАМИЯТА И МЕСДЖИДА В ИСЛЯМА

وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

Скъпи братя мюсюлмани!
Поради своята природа човекът винаги е искал да вярва и да се кланя пред някакво същество, което смятал, че е по-велико от него. Ето защо независимо дали в религиите, които хората са измислили или в небесните религии винаги е имало някакво място или пространство, където хората са изявявали своето покорство пред съществото, в което са вярвали. Ислямът, нашата велика религия е укрепила основите на блестящата ни цивилизация чрез издигането на джамии и месджиди. Изграждането на Месджид-и Небеви непосредствено след хиджрета на нашия Пейгамбер ни (с.а.с.) от Мекка в Медина е най-яркият пример за това.

Скъпи братя!
Ако вникнем в съдържанието на думите: ***„Няма съмнение, че джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!“*** (ел-Джин, 72: 18), ще разберем, че джамиите и месджидите са места, които принадлежат преди всичко на Аллах и в които ние заявяваме нашето покорство пред Него. Нашия Пейгамбер (с.а.с.) със словата: *„Месджидите са най-любими места на Аллах.“* (Муслим) повелява и ни напомня още веднъж, че джамиите са места, които трябва да присъстват всеки миг в живота ни и където ние можем да постигнем задоволството на Аллах.

Скъпи братя!
Джамия означава „събиращ наедно”, а месджид значи място, където извършваме седжде. Въпреки това обаче двете наименования се ползват равнозначно. Това са две думи, които са получили жизненост в нашата цивилизация. Обаче дълбокия смисъл, който те крият и посланията, които ни нашепват стоят много високо от обикновени думи. За да разберем по-добре това, трябва да видим ролята на Месджид-и Небеви в съзиждането на една цивилизация през първите години на исляма. Тръгвайки от това разбиране, стигаме до извода, че трябва да превърнем джамиите и месджидите в по-активни и влиятелни места, както е било през началните години на исляма. Защото сега повече от всякога се нуждаем джамиите ни да се съживят, както някога. Защото джамиите ни не са само средища на религиозния ни живот, но същевременно са и свещени места и центрове на социалния живот.
Джамиите сами по себе си представляват своеобразни крепости, които внушават доверие на хората, които живеят край тях, привнасят своята морална и материална цена, и още по-важното пазят хората и особено младежта ни от всякакви опасности. Вие прекрасно разбирате какво означава човек да бъде откъснат от своята джамия и религия и още по-важното от своята вяра и среда.

Скъпи мюсюлмани!
Нека да не забравяме, че идващите след нас поколения и всички мюсюлмани за да могат да запазят своята самоличност и да я предадат по-нататък е възможно единствено с живот, който процъфтява край джамиите. Искам да привърша днешното си хутбе с един хадис на Пейгамбера ни (с.а.с.): *„В съдния ден, в който няма да има никаква друга сянка освен тази на Аллах, една от седемте прослойки, които ще бъдат под Неговата сянка, ще бъдат тези, чиито сърца са свързани с джамиите.”* (Бухари) Нека се помолим на Всевишния Аллах да ни стори от онези, които правят седжде и чиито сърца са свързани с джамиите!

HELÂL VE HARAM ÖLÇÜLERİNE DİKKAT ETMEK

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَٱشْكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

Değerli Kardeşlerim!
Haram ve helâller Allah tarafından Kur'ân'da belirtilmiştir. Helâl, insanın istifadesine sunulan nimetlerdir ve ona verilen kullanım hakkıdır. Haramlar ise insanın istifade edemeyeceği olgulardır ve kullanımı hakkı olamayan hususlardır. Helâllerin yerine haramları tercih etmek hak tecavüzüdür ki, bunu yapan hem kullar katında dünyada insan için şeref kaybına yol açar, hem de ebedî hayatın mahvına yol açar. Bir insanın hem maddî ve hem de manevî olmak üzere iki tarafı vardır. İnsanın maddî tarafı bedeni; manevî tarafı ise ruhudur. Mükemmel dinimiz İslâm, insanın manevî tarafı olan ruhunun sağlıklı olabilmesini, maddî bedenin helâllerle beslenmesine bağlamıştır. Yani bir Müslüman dünyadaki kazancını her hâlükârda helâl yolla elde etmek ve yine helâl yolla kullanmakla yükümlüdür. Peygamberimiz bu hususta son derece uyarıcı olan bir hadisinde şöyle buyuruyor: *"Haramla beslenen vucut cennete değil, cehenneme daha lâyıktır."* (Hâkim, Ahmed) Bu hadis bize, bu dünyadaki yaşantımızda helâl ve haram ölçülerine dikkat etttiğimiz takdirde kulluk imtihanını başarılı bir şekilde vermemizin mümkün olduğunu haber vermesi açısından son derece eğiticidir.

Muhterem Cemaat!
Allah Teâlâ helâle ve harama dikkat etme noktasında peygamberler ile ümmetleri aynı derecede sorumlu tutmuştur. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) bir hadisinde Mü'minûn suresinin 51. ayetine işaret ederek şöyle buyuruyor: *"Ey insanlar! Şüphesiz Allah temizdir, ancak temiz olanı kabul eder. Allah Teâlâ, bu konuda peygamberlerine emrettiklerini müminlere de emretmiştir. Peyagamberlerine;* ***"Ey Peygamberler! dünya hayatının temiz ve meşru nimetlerinden yiyin ve dürüst ve erdemli davranışlarda bulunun. Çünkü ben sizin yaptıklarınız şeyleri eksiksiz biliyorum."*** (el-Mü'minûn, 23/51) *buyurmuştur. Aynı şekilde müminlere de;* ***"Ey iman edenler! Eğer gerçekten O'na kulluk ediyorsanız, size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarında yiyin ve Allah'a şükredin."*** (el-Bakara, 2/172) *buyurmuştur. Sizden birisi (hac, cihad veya ilim uğruna) yorucu bir sefere çıkar, sonra ellerini semaya kaldırıp: Ey Rabbim! diye Allah'a dua eder. Eğer onun yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, gıdası haramsa bu şekilde onun duası nasıl kabul edilsin!"* (Müslim, Tirmizi)
Sevgili Peygamberimiz diğer bir hadisinde de şöyle buyuruyor: *"Bir kul, haramdan mal kazanıp ondan sadaka verse, sadakası kabul olmaz. Ondan kendisine ve çoluk çocuğuna harcasa bereketini görmez, arakasından gelenlere miras bıraksa, bu onun ancak azabını arttırır. Şüphesiz Allah Teâlâ kötülüğü kötülükle temizlemez; kötülüğü ancak iyilikle temizler. Hiç şüphesiz pis olan bir şey, pis olan diğer şeyi temizlemez."* (Ahmed)
Mânâlarını sunduğumuz ayet ve hadisler, müslüman bir insanın haram ve helâle ne denli dikkat etmesi gerektiğine dair son derece dikkat çekicidir. Bu ayet ve hadislerden anlamaktayız ki, hakk ölçülerine uyulmadığı takdirde yapılan iş, ne kadar hayırlı olursa olsun, o işi değerli ve onurlu kılamaz ve haram ve helâle riayet etmeden yapılan ibadetler kabule şayan değildir.

Kıymetli kardeşlerim !
Allah'ın helâl kıldıklarına uyan ve haramlardan kaçınan fert ve toplumlar bozulmadan/fesattan korunurlar ve huzurlu bir hayat yaşarlar. Hutbemizi haksız kazanca örnek teşkil etmesi itibarı ile, Peygamber Efendimizin, haram bir fiil olan rüşvetle alâkalı bir hadisini hatırlatarak bitirmek istiyorum.
Vergi tahsildarı bir gün, Peygamberimize hesap verirken, görevi esnasında kendisine verilen hediyeleri de gösterir. Bunun üzerine Peygamberimiz son derece sert ve kızgın bir ifade ile: *"Bu tahsildarı anasının evinde oturtalım, o vakit ona bu hediyeler getirilir mi bir görelim."* (Müslim) buyurur.
Memurun vazifesi esnasında aldığı hediyeyi rüşvet olarak değerlendiren Rasûlüllah Efendimiz (s.a.s.) *"Rüşveti alan da veren de cehenneme girecektir."* (Tirmizî) buyurdular.

ДА ВНИМАВАМЕ С ГРАНИЦИТЕ НА ХЕЛЯЛА И ХАРАМА

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١٧٢

Скъпи братя!
Харамът и хелялът са определени от Аллах в Корана. Хелял или позволените блага са тези, които са предоставени за използване от човека, тоест има правото да се възползва от тях. А харам са нещата, от които човек не би могъл да се възползва и той няма право на това. Да се предпочетат непозволените неща вместо позволените представлява прегазване на правата. Затова който го прави освен, че губи славата си сред хората на тоя свят, но и погубва пътя, който води към вечния живот. Всеки човек има две страни: духовна и материална, материалната му страна се представя от тялото му, а духовната - от духа му. Ислямът, прекрасната ни религия свързва здравословното състояние на духа с подхранването на материалното тяло с хелял храни. Това ще рече, че един мюсюлманин на тоя свят е задължен да придобие по позволен начин печалбата си и отново по позволен начин да я оползотвори. В това отношение нашият Пейгамбер строго предупреждава като повелява следното в свой хадис: *„Тяло, което се храни с харам е по-достойно не за рая, а за ада."* (Хаким, Ахмед) По този начин цитираният хадис е изключително поучителен за нас от гледна точка на това, че ни известява, че е възможно успешно да издържим изпита по служение ако внимаваме с границите на позволеното и непозволеното на тоя свят.

Уважаеми джемаат!
По въпроса за хеляла и харама Аллах Теаля в еднаква степен е държал отговорни пейгамберите и техните последователи. В един от своите хадиси любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) като се позовава на 51-и айет от сура Муминун повелява следното: ***„О, хора! Няма съмнение, че Аллах е пречист и приема единствено чистото."*** *По този въпрос Аллах Теаля каквото е повелил на пейгамберите Си, това е повелил и на вярващите. На пейгамберите Си Аллах повелява:* ***„О, пейгамбери, яжте от благата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, Аз го знам."*** (ел-Муминун, 23: 51)
А на вярващите: ***„О, вярващи, яжте от благата, които Ние ви дарихме и бъдете признателни на Аллах, ако на Него служите!"*** (ел-Бакара, 2: 172)
Ако някой от вас тръгне на изморителен поход /било за хадж, бран или учение/ дигне ръце и се моли на Аллах: „Я Рабби.." Но ако това, с което се е хранил, което е пил, с което се облякъл и хранил с харам, как да бъде приета молбата му?" (Муслим, Тирмизи)
В друг хадис любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) повелява следното: *„Ако един раб даде садака от спечеленото по непозволен начин, то садаката му не се приема. Ако се възползва от него за себе си и за домочадието си, не би видял полза от нея. Ако остави в наследство на онези, които идват след него, това единствено ще увеличи теглилата му. Няма съмнение, че Аллах Теаля не премахва злините със злини, а само с добрини. Няма съмнение, че нещо, което е било мръсно, не би могло да пречисти друго мръсно."* (Ахмед)
Приведените по-горе значения на айетите и хадисите са особено важни от гледна точка на това до каква степен трябва един мюсюлманин да внимава за хеляла и харама. От приведените айети и хадиси разбираме, че нещо, което се върши, когато не се спазват мерките за праведност и истина, колкото и да е добро, не може да го направи да е ценно и важно. И ибадетите, които се вършат без да се съблюдават границите на харама и хеляла, не се приемат.

Скъпи братя мюсюлмани!
Онези лица и общества, които избягват обявеното от Аллах за харам и приемат това, което е обявил за хелял, са защитени от разруха и разпад и живеят в благополучие. Искам да приключа днешното си хутбе като припомня един хадис от нашия Пейгамбер, който може да бъде посочен като пример за непозволената печалба:
„Веднъж бирникът, който е давал отчет на Пейгамбера (с.а.с.) показал и даровете, които са му били дадени. Тогава нашият Пейгамбер с твърд и ясен глас му повелил: „Нека да поставим този бирник да седи в дома на майка си и да видим дали тогава ще му се дадат тези дарове?" (Муслим)
Нашият Пейгамбер, който преценява като рушвет-подкуп даровете, които служителите получават по време на службите си повелява: *„Този, който дава и този, който приема рушвета ще попаднат в ада!"* (Тирмизи)

İSLAMİ EĞİTİME YARDIM

مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍۜ
وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ

Muhterem Mü'minler

İslam dini Allah (c.c) tarafından, insanlığa tutku ve cehaletin esaretinden kurtulması, güçlü kişilikler, aileler ve toplumlar inşa etmesi için gönderildi. Bir insanın yaşadığı toplumda muayyen bir mertebeye erişebilmesi için eğitime ihtiyacı vardır, ancak buna paralel Yaratıcısını ve müntesib olduğu dini iyi öğrenebilmesi için de dini bir eğitime ihtiyacı vardır. Bunun içindir ki, Peygamber efendimiz: ***''Dünyayı isteyen ilme sarılsın, ahıreti isteyen yine ilme sarılsın.''*** buyurmaktadır. Nasıl ki, yeryüzünde Allah'a layık birer kul olabilmemiz için İslami eğitime ihtiyacımız varsa, hiç şüphesiz İslam'ı öğrenmemiz için de işinin ehli olan eğitimcilere ihtiyacımız vardır. Ancak herkez eğitimci olabilir mi? Elbette ki olamaz. Şu bir realitedir ki, ümmet bir arada olduğu zaman ümmettir. Cenab-ı Hak her müslümana gelecek nesillere eğitim alma hususunda faydalı olma şansını lüftetmiştir. Buna göre alim ilmi ile, zengin malı ile, hiçbir şeyi olmayan da duası ile bu kutsal yolda yürümek zorundadır.

Sevgili Kardeşlerim

Sadaka-i câriye; ardından nesiller boyunca istifade edilecek bir hayır bırakmaktır. Rabbimizin lütfu olan mal ve serveti ibadete dönüştürmektir. Bencilliği ve dünya hırsını bir kenara bırakarak cömertliği ve ihsanı tercih etmektir. Sahip olduklarımızı sadece kendimiz için harcayıp tüketmek yerine toplumun faydası için de kullanma erdemini göstermektir. Geçici dünya nimetlerini ebedi hayatı kazanmak için bir vesile kılmaktır. Hiç şüphesiz fakirleri beslemek ve yetimleri giydirmek faziletli ve güzel bir ameldir, ancak genç neslin sırat-ı mustakim üzere eğitilmesinde katkıda bulunmak daha da faziletli, ahıret hayatı için yapılan en kazançlı yatırımdır. Konu ile ilgili Cenab-ı Hak: ***''Mallarını Allah yolunda harcaya ların örneği, her başağında yüz tanenin bulunduğu yedi adet başak çıkaran bir tohum tanesi gibidir. Allah dilediğine katlayarak verir, Allah (zat ve sıfatlarında) sınırsızdır, her şeyi bilmektedir.''*** buyurmakta, bize ise bu düstur ile amel etmek düşmektedir.

Ebu Talha (a.s) ismindeki bir sahabi, ***''Sevdiğinizden harcamadığınız sürece doğruluğa ulaşamayacaksınız.''*** ayet-i kerimesini duyunca, Hz. Peygamber (s.a.s)'in yanına gidiyor ve kendisine *''Ya Rasulallah bu benim Beyrut'ta ki en değerli ve en çok sevdiğim palmiye bahçemdir. Bunu Allah rızası için hibe ediyorum.''* diyerek, tüm müslümanlara örnek teşkil edecek bir amel sergiliyor.

Değerli Kardeşlerim

Yeryüzünde yaşayan her bir müslümanın tek bir sloganı olmalı: *''Ben Ümmet-i Muhammede ne şekilde faydalı olabilirim.''* Peygamber efendimizin şu sözü: ***''Yarım hurma ile de olsa cehennem ateşinden korun''***, bizler için İslami Eğitime Yardım etme hususunda genel ilke olmalı. Binaenaleyh Ramazan ayinda son derece cömert olan Peygamber efendimizi kendimize şiar edinelim. Vereceğimiz maddi destek ile Bulgaristan'da dini eğitimin imarına katkıda bulunalım ki, kendimizi ve neslimizi dünya ve ahırette saadete eriştirelim. Rabbim yaptığımız ve de yapacacığım hayırları yüce katında makbul eylesin. Amin.

ИСЛЯМСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍۜ
وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Мухтерем джемаат!

Ислямската религия е изпратена от Аллах на човечеството, за да го освободи от робството на страстите и невежеството и да изгради силни личности, семейства и общества. Тя цели да премахне от тях неверието, безнравствеността, упадъка и всички онези негативи, които ерозират обществото. За да се извиси, човек има нужда от образование, което да му гарантира място в обществото и достоен живот. Но успоредно с това има нужда и да се образова религиозно, което образование ще му помогне да опознае своя Създател и своята религия. Затова Пратеника (с.а.с.) казва: *„Който желае да открие щастието в земния живот, нека го търси в науката; който желае да постигне щастието в отвъдния живот, нека го търси в науката“.*

Скъпи вярващи!

Всеки един от нас има нужда от ислямско образование, за да бъде достоен раб на Аллах Теаля тук, на земята. Имаме остра нужда да образоваме и възпитаваме на ислям подрастващите поколения, но не всеки е способен да бъде учител. Умметът е уммет, когато е заедно, и Аллах е дал шанс на всеки един мюсюлманин да бъде полезен в изграждането и възпитаването на идните поколения – един с наука, друг със средства, трети с възпитание.

Скъпи мюсюлмани!

От милостта на Аллах Теаля е, че остави някои врати отворени до съдния ден. Дори и човекът да си замине от този свят, би могъл да остави след себе си една трайна садака, която да му носи ползи и награда чак до съдния ден. Несъмнено да нахраниш беден и да облечеш сирак е превъзходно и добро дело, но още по-голяма е наградата да обучаваш младежите на религията. Да подпомогнеш образованието означава да инвестираш в най-доходоносното занимание. Още от първите векове хората са разбрали този изключителен дар от Аллах и са инвестирали в разпространението на исляма и подпомагането на ислямското образование, което е било причина да се издигнат личности, които и до днес помним. Аллах Теаля казва: ***„Примерът с онези, които раздават своето имущество по пътя на Аллах – приличат като едно зърно, от което са поникнали седем житни класа, и във всеки клас има по сто зърна. Аллах надбавя на когото пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ“.***

Нека си спомним един от видните сахаби, Ебу Талха (р.а.) – когато чул айета: ***„Няма да достигнете праведността, докато не раздавате от онова, което обичате“***, отишъл при Аллаховия Пратеник (с.а.с.) и рекъл: „Я, Расулюллах! Това е моята палмова градина при Бейруха, тя е най-ценното и най-свидното ми имущество. Оставям я по пътя на Аллах, да бъде текуща садака“.

Уважаеми джемаат!

Стремежът на мюсюлманина и неговото мото в земния живот трябва да се съдържат в думите: „Аз с какво мога да съм полезен за уммета на Мухаммед (с.а.с.)?“. Всеки от нас трябва да бъде активен в подпомагането на ислямското образование и да е част от това велико послание, а в замяна Аллах Теаля още тук, на земята, ще ни възнагради десетократно, а може и 700-кратно.

О, вярващи!

В хадис Расулюллах (с.а.с.) казва: *„Предпази се от огъня, дори и с даването на половин фурма“.* Нека последваме в този прекрасен и благодатен месец примера на любимия ни Пейгамбер, който беше изключително щедър, особено в рамазан. Нека и ние изсипем по една кофа в общия кладенец, който ще напоява жадуващите за наука млади хора, и чрез тази наша активност да спечелим опрощението, задоволството и милостта на Аллах Теаля, Който ни подканва, казвайки: ***„Ей, Адемов син! Раздавай и аз ще ти надбавя!“.***

HESAP VERME ŞUURU

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

Değerli Kardeşlerim!

Gönül erlerimizden Yunus Emre, bitmeyecek sandığımız kısacık ömrümüzün, Rabbimizin bir emaneti olduğunu şu dizeleriyle ne güzel dile getiriyor:

Vaktinize hazır olun, ecel vardır gelir bir gün.

Emanettir kuşça canın, sahip vardır alır bir gün.

Değerli Kardeşlerim!

Her canlının hayatında değişmez hakikat olan ölüm, bir gün mutlaka bizi de bulacaktır. Şu kadar var ki; kaçınılmaz olan bu gerçek, mümin için karamsar bir tablo değildir. Aksine, Yüce Yaratıcımıza, Âlemlere Rahmet Peygamberimiz (s.a.s.) e ve daha nice sevdiklerimize kavuşmaya açılan bir vuslat kapısıdır.

Kerim Kitabımız, o büyük günde kimi yüzlerin sevinç ve mutluluk içinde parlayacağını, kimi yüzlerin ise toz toprak içinde kararacağını haber verir. Şüphesiz kararan yüzler, Rabbini unutarak hayatını isyan ve günahlara mahkum edenlerdir. Mutlu yüzler ise, o günü unutmadan yaşayanlardır.

Bu mutluluğa ulaşmanın yöntemini her daim bizlere huzur yolunda rehber olan Efendimizin şu hadisinden öğrenelim: *“Zeki ve akıllı kişi, nefsinin kötü arzularına engel olup ölüm sonrası için hazırlık yapandır. Acınacak kimse ise, nefsinin her türlü istek ve arzusuna uyandır.”* (Tirmizî) Bu konuda, adalet timsali Hz. Ömer Efendimizin, “Hesaba çekilmeden kendinizi hesaba çekin.” sözü ne kadar da anlamlıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şunu iyi bilelim ki; dünya hayatında yapıp ettiklerimiz eksiksiz kaydedilmektedir. Gün gelecek insan, küçük büyük her yaptığını karşısında hazır bulacaktır. Hesap günü bize, ***“Oku kitabını! Bugün, hesap görücü olarak sen kendine yetersin.”*** (el-İsrâ, 17/14) denilecektir. ***“Kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir.”*** (ez-Zilzâl, 99/7-8) ayeti de her daim hesap verme şuuru ile yaşamamız gerektiğine dair bir uyarıdır.

Muhterem Kardeşlerim!

“Ölümden önce hayatın, meşguliyetten önce boş zamanın, yokluktan önce varlığın, ihtiyarlıktan önce gençliğin ve hastalıktan önce sağlığın değerini iyi bil.” (Hâkim) buyuran Peygamberimiz, ömür sermayemizin önemine dikkatlerimizi çekmiştir. Zira bu sermaye, bir gün tükenecek ve geri dönmeyecektir.

Süresinin ne kadar olduğunu bilemediğimiz ömrümüz, geride bıraktığımız her bir gün azalmaktadır. Her geçen gün, sevdiklerimize vedaya doğru adım adım ilerlemekteyiz. Yapıp ettiklerimizle yüzleşme anı olan büyük hesap vaktine yaklaşmaktayız. Öyleyse, sayılı günlerimizi nasıl tükettiğimiz konusunda kendimizi sürekli sorgulamalı ve hayatımızı buna göre yönlendirmeliyiz. Hayır-şer, sevap-günah ve yaratılış hikmeti açısından kendimizi bir değerlendirmeye tabi tutmalıyız. Bir gün o malum sonun bizi de yakalayacağı bilinci ile elimizdeki fırsatları zarara değil, kâra dönüştürmeliyiz.

Kardeşlerim, geliniz! Çok değerli olan hayatımızı hayırla, güzellikle, sevapla donatalım. Böyle bir değerin günahlarla, isyanlarla heba olmasına asla müsaade etmeyelim. Sermayemiz ahlakımız, umudumuz sâlih amellerimiz olsun. Terazimiz kendimiz olalım; Teraziyi tutan el bizim elimiz, kefesinde de yüzlerimizi ağartacak amellerimiz olsun. Cennet, ebedi yurdumuz, Rasûlüllah da komşumuz olsun.

Efendimiz (s.a.s)’in, hayatında en fazla yaptığı, bizim de dilimizden düşürmediğimiz şu dua üzerinde iyice düşünelim: *“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik, güzellik ve nimet ver, ahirette de iyilik, güzellik ve nimet ver ve bizi ateş azabından koru.”* (Buhârî)

СЪЗНАНИЕТО ЗА РАВНОСМЕТКА

ٱقۡرَأۡ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفۡسِكَ ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكَ حَسِيبٗا ١٤

Братя мюсюлмани!

Големият поет Юнус Емре с присъщата си мъдрост разкрива по следния начин колко кратък е живота ни, дар от нашия Създател:

„Бъдете готови, смърт има; ще настъпи краят някой ден.

Душата ви даром е дадена, стопанинът ще я вземе един ден."

Скъпи братя мюсюлмани!

Смъртта е неизбежната истина, с която приключва живота на всяко живо същество. Така че един ден тя ще постигне и нас. Само че тази неизбежна истина не означава някаква песимистична картина за вярващия. Напротив, тя е врата, която ще се разкрие пред нас и ще ни изведе на среща с Всемогъщия Аллах, с нашия Пейгамбер (с.а.с.), дар за световете и много още наши любими хора.

Благодатната ни Книга известява, че в този велик ден някои лица ще грейнат, обхванати от радост и щастие, а други ще се покрият с пепел и тъма. Няма съмнение, че потъмнелите лица ще бъдат на онези, които забравят своя Създател и осъждат живота си на възмущение и грехове. А щастие ще озарява лицата на онези, които живяха и живеят без да забравят тоя ден.

Нека научим начина, по който можем да постигнем това щастие от следния хадис на нашия Пейгамбер (с.а.с.), който винаги ни е бил пръв предводител по пътя на благополучието: *„Умният и разсъдлив човек е този, който винаги ще попречи на лошите стремежи на нефса си и всякога ще се готви за живота след смъртта. А онзи, който изпълнява всякакви желания и прищевки на нефса си е достоен за съжаление."* (Тирмизи) В това отношение колко са многозначителни словата на Хз. Омер (р.а.), който казва: „Направете си равносметката преди да ви се потърси сметка!"

Мухтерем джемаат!

Нека добре да знаем следното: Всичко онова, което правим и струваме на този свят се пише без грешка и пропуски. Ще дойде ден, в който всичко онова, което е свършил човека, било то дребно или голямо, ще застане пред него. В сетния ден ще ни се каже: ***„Чети своята книга! Достатъчен си. Днес да направиш равносметка за себе си."*** (ел-Исра, 17: 14)

А също така ни е известно, че ***„Който извърши добро дело, дори с тежест на прашинка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види."*** (ез-Зилзал, 99: 7-8)

Скъпи братя мюсюлмани!

„Знайте цената на живота преди смъртта; на свободното време преди заниманието, на имането преди бедността, на младостта преди старостта и здравето преди болестта." (Хаким) Така е повелил Пейгамбера ни и с тези наставления е привлякъл вниманието ни върху ценността на живота. Защото този капитал един ден ще се изчерпи и не ще се възстанови.

Нашият живот, продължителността на който не ни е изввстен, намалява с всеки изминат ден. Всеки ден ние крачим към прощалния момент с нашите любими. И с всеки ден ние се приближаваме до деня на голямата равносметка, при която ще се срещнем очи в очи с онова, което сме вършили. Щом като е така, нека непрестанно да си задаваме въпроса как привършваме броените си дни и според това да насочваме по-нататък живота си. Да се самооценяваме от гледна точка на доброто и злото; на благодеянията и греховете и мъдростта на сътворението ни. Нека водени от съзнанието, че един ден рано или късно известеният ни край ще настъпи и за нас, ние да оползотворим възможностите, които са ни предоставени.

Азиз джемаат!

Нека изпълним безценния си живот с добрини, красота и благодеяния. Нека никога да не позволяваме да се пропилее в греховни дела това безценно благо. Нека този наш капитал да стане поведение, надежда и да се превърне в добри дела. Нека ние сами да се претегляме в собствените си везни. Нека ръката, която държи везната да е наша ръка, а онова, което е на блюдото да са нашите дела, които ще огреят лицата ни. Нека дженнета да бъде вечното ни обиталище, а Расулюллах (с.а.с.) да ни е добрият съсед.

Нека хубавичко да се замислим върху онази молитва, която Расулюллах (с.а.с.) повтарял най-много през живота си, както и ние: *„Раббена! На тоя свят и на отвъдния дай ни добрини, красоти блага и ни спаси от мъката на огъня!"* (Бухари)